

MENKIBE: Küçük Çobanın İmânı

İslâm âlimlerinin büyüklerinden Abdullah bin Mübârek, birkaç koyun otlatan bir çocuk gördü. Çocuk çobanlık yapıyordu. Abdullah bin Mübârek, çocuğa acıdı ve “Zavallı Çocuk!.. Küçük yaşta çobanlık yapıyor. Büyüyünce Allahü teâlânın ibâdet ve ma’rifetine nasıl kavuşur!” diye düşündü. Gidip çocuğa Allahü teâlâyı tanımakta bir mesele öğreteyim diye karar verdi. Çocuğun yanına gitti ve aralarında şu konuşmalar geçti:

- Evlâdım, Allahü teâlâyı bilir misin?
- Kul nasıl sâhibini bilmez!..
- Allahü teâlâyı ne ile biliyorsun?
- Bu koyunlar ile.
- Bu koyunlar ile O’nu nasıl biliyorsun?
- Bu birkaç koyun çobansız işe yaramaz. Bunları koruyucu birisi lâzımdır ki, bunlara su ve ot versin! Kurttan ve diğer tehlikelerden korusun. Bundan anladım ki, bu âlemdeki her şey, insanlar ve cin, bu hayvanlar, canavarlar, kanatlı kuşlar bir koruyucusuz olamazlar. Bu binlerce çeşit yaratıkları korumaya gücü yeten Allahü teâlâdan başkası değildir. İşte bu koyunlar ile, Allahü teâlâyı böylece bildim.

- Allahü teâlâyı nasıl bilirsin?
- Hiçbir şeye benzetmeden bilirim.
- Böyle olduğunu nasıl bildin?
- Yine bu koyunlardan.
- Nasıl yâni?
- Ben çobanım. Onların koruyucusuyum. Onlar benim korumam ve tasarrufumdadırlar. Onlara dikkatle bakıyorum. Ne onlar bana benzerler ve ne de ben onlara benzerim. Buradan, bir çoban koyunlarına benzemezse, Allahü teâlânın elbette kullarına benzemeyeceğini anladım: “O’na benzeyen bir şey yok. O her şeyi işitir ve görür. “

- İyi söyledin. İlimden bir şey öğrendin mi?
- Ben bu sahalarda, nasıl bir ilim öğrenebilirim?
- Peki başka ne öğrenmişsin?
- Üç ilim öğrendim! Gönül ilmi, dil ilmi ve beden ilmi’
- Bunlar nelerdir? Ben bunları bilmiyorum?
- Gönül ilmi şudur ki; bana kalb verdi. Kendini tanımak ve sevmek yeri yaptı. Bu kalb ile O’nu bileyim. O’nun sevdiklerine gönülde yer vereyim. Sevmediklerine yer vermiyeyim ve böylelerinden uzak olayım. Dil ilmi şudur ki; bana dil verdi. Dili zikir etmek, O’nun adını söylemek yeri yaptı. Bununla O’nu hatırlayıp adını söylemeyi, O’ndan bahsedilmeyen sözden O’nu korumayı, böyle sözden uzak olmayı istedi. Beden ilmi şudur ki, bana beden verdi. O’nun ile kendine hizmet olan her şeyi yapayım. Hizmet olmayan şeyi ise bedenimden uzaklaştırayım.

- Ey evlâdım, önceki ve sonraki ilimler, senin bana bu öğrettiklerindir. Bana nasihat ver!

- Ey efendi! Âlim olduğun yüzünden belli oluyor. Eğer ilmi Allah rızâsı için öğrendiysen insanlardan istemeyi kes! Yok, dünya için öğrenmişsen, Cennet arzu ve isteğini kalbinden çıkar.

Kaynak: Gençlerin Rehberi